

Határtalanul a Felvidéken

Határtalanul című pályázat lehetővé tette, hogy az idei erdei iskolát a Felvidéken töltsük 25-en a hetedik évfolyamból.

A busz először Bény felé vette az irányt. Az idegenvezetőnk már az úton mesélni kezdett a községről. Megnéztünk egy katolikus körtemplomot, amely az Árpád korba, a 10-11. században épült. Mellette egy román stílusú, ugyancsak katolikus templom helyezkedett el, amit körbejártunk. Ez a templom a 13. században épült. A kertben egy Szentháromság szobrot is megcsodálhattunk. A hagyomány szerint itt kapta meg Szent István királyunk első felnőtt

kardját.

Ezután Oroszka következett. Itt eredetileg egy bácsi magángyűjteményét néztük volna meg a II. világháborúból, de ez sajnos a gyűjtő elfoglaltsága miatt elmaradt. Helyette elfoglaltuk a kiállított II. világháborús tankot, és a lövészárkokat néztük meg. Erről épp most tanultuk történelem órán.

Következő állomásunk Bajmóc vára volt. Gyönyörű, lovagvár. A vár a 13. században épült, a Nyitra folyó partján. A vezetés során először az első szinten a képtárba léptünk be, ahol a vár egykori tulajdonosainak a portréi voltak kiállítva. A Nádasdy teremben található a vár legrégebbi bútora, az olasz komód. Az aranyterem mindenkit elkápráztatott, mert a plafonját több, mint 100 arany angyalka díszítette. Mátyás király is megfordult a

falak között.

Az első nap utolsó állomása Selmecebánya volt. Az első éjszakát is itt töltöttük. Egy rövid városnézés után elmentünk vacsorázni. Találkoztunk helyi fiatalokkal, mivel a csapat egy része egy régebbi pályázat során már régóta jó kapcsolatot ápol velük. Az esti program a látottak

leírása, rendszerezése volt.

Másnap a korai reggeli után indultunk Besztercebányára, ahol egy Óratornyot, meg két templomot, egy szlovákot és egy németet láttunk. A Fő téren egy csodaszép Mária oszlop fogadott bennünket. Sok Benyovszky- és Thurzó-ház is van ebben a városban eszünkbe jutott Mikszáth is, no meg a Szent Péter esernyője.

Miután ittunk egy kis hűsítőt, tovább buszoztunk Késmárkra. Először egy várkastélyba mentünk, ahol Thököly Imre született. A város terén egy szegyenketrec is állt, ahova befértünk 20-an. A városban 2 evangélikus templom is állt. A régebbit szögek nélkül készítették el, és 1500 ember fér el benne. A másik az már nagyobb pompában volt. Türkiz és vörös színben pompázott, és díszes volt a belseje is. Ebben a szent házban találhattuk meg Thököly Imre szarkofágját is.

Következő városunk Lőcse volt. Itt azonban épp egy bicikliversenyt rendeztek, ennek ellenére a Városházát és a mellette levő szegyenketrecet sikerült megnéznünk. A Városházában kaptunk egy magnós tájékoztatást a város történetéről. Az épület emeletén betekintheztünk a Szepesi Múzeumba, ahol Lőcsei Pál kovácsoltvas műveiből láthattunk párat.

Ezen a napon már csak Igló városa fért a programba, ahol a Felvidék legmagasabb tornyú templomát néztük meg, majd elfoglaltuk a második szállásunkat, ami az erdő szélén volt. Bár fáradtak voltunk, azért az esti kvízzjáték nagyon jó kedvre derített minket.

Némi alvás után csütörtök reggel elindultunk Rozsnyó felé, ahol egy rövid városnézésre álltunk meg. Felmentünk az óratoronyba, ahol nagyon szép kilátás fogadott minket, sétáltunk a város központjában, olvastuk a magyar feliratokat. Megtaláltuk a Városháza kapujában II. Rákóczi Ferenc emléktábláját is.

Végül a gömörhorkai magyar tannyelvű alapiskola diákjaival találkoztunk, akiknek magyar nyelvű könyveket vittünk. Szeretettel fogadtak minket az alsósok, még saját készítésű karkötőkkel is megajándékoztak minket. Budapestet és Óbudát szétvágott képek segítségével mutattuk be nekik, amit gyorsan összeraktak, majd megbeszéltük, mit is látnak rajtuk. Rövid közös játék és iskolájuk megnézése után indultunk haza.

Bár kimerítő volt az utazás, de nagyon örültünk a lehetőségnek, hogy ezeket az élményeket átélhettük.

Kiss Eszter Krisztina
tanuló

Ruzicska Judit
tanár

Felvidék, 2017. június
6.-8.